

ПОШУК ЕФЕКТИВНИХ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ІНФІКОВАНИХ РАН

Філімонова Н. І., Гейдеріх О. Г.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Серед значущих інфекційних захворювань одне з провідних місць займають ранові інфекції та гнійно-запальні ушкодження шкіри та слизових оболонок. Моніторинг останніх 2 десятиріч показав, що на сьогодні серед збудників інфекційної патології частіше виявляють представників умовно-патогенних мікроорганізмів, ніж патогенних, що обумовлено широким застосуванням антимікробних препаратів. Найбільшу занепокоєність викликає формування та розповсюдження лікарськостійких варіантів збудників інфекцій. Останнє не тільки негативно впливає на ефективність здійснюваної антибіотикотерапії, але й сприяє домінантній циркуляції у клініці атипичних штамів зі зміненими антигенними, біологічними і патогенними властивостями. В останні роки частота появи стійких штамів мікроорганізмів до хіміотерапевтичних препаратів істотно зростає, що є тривожною тенденцією, оскільки реальних засобів протидії цьому механізму не має. Особливо несприятливим є те, що полірезистентність поширюється на багато класів антибіотиків. Саме з цим пов'язана тенденція до надання пріоритету антисептикам, що пов'язано з деструктивно-дисфункціональною дією на мікробну клітину. Одним з перспективних напрямків у боротьбі зі збудниками є створення комбінованих антимікробних препаратів для лікування гнійно-запальних та ранових станів, що мають антибактеріальну активність до гноетворних бактерій.

Дослідження хіміотерапевтичної ефективності антимікробних препаратів (ципрофлоксацин, комбінація ципрофлоксацину та декаметоксину та комбінований препарат на тлі проліків) проводили на моделі локалізованої гнійної стафілококової інфекції у білих мишей середньою масою 14 – 16 г. В якості етіологічного фактору локалізованої гнійної інфекції у білих мишей використаний високовірулентний референс-штам золотавого стафілококу ATCC 25923. Критерієм ефективності лікування служили – виживання тварин; характер та ступінь запальної реакції на місці введення добової культури стафілокока; швидкість одужання тварин. Ефективність лікування оцінювали у тварин, під час лікування яких не розвивався гнійний процес, на основі співставлення інтенсивності та ступеню ураження у дослідних групах у порівнянні з групою контролю.

Результати проведених досліджень довели, що комбіноване застосування препаратів (комбінація ципрофлоксацину та декаметоксину та комбінований препарат на тлі проліків) мають переваги над застосуванням моно препаратів. Так, лікувально-профілактичні властивості комбінації №1 (ципрофлоксацину та декаметоксину) та №2 (комбінований препарат на тлі гексаметилентетраміну та фенілсаліцилату) характеризувалися у 20% тварин відсутністю проявів ураження, у 50% – розвитком сформованих абсцесів без некротичної еволюції, а у 30% – формуванням абсцесів з некрозом. Термін загоєння ран становив 4-5 та 3-4 доби відповідно., що майже у 2 рази перевищував термін загоєння у співставленні з застосуванням моно препарату.

Таким чином, в експерименті доведено, що найбільш ефективними при лікуванні локалізованої стафілококової інфекції виявилися комбінації ципрофлоксацину та декаметоксину та комбінації антисептиків з салоловозалежним принципом дії, що підтверджується 100% виживанням піддослідних тварин.